

KIRÁLY ODETT

Emlékekben

*A kórházban, ahol anyám dolgozott mindig
Mozartot kellett hallgatnom, amíg rá vártam.*

*Tíz éves koromban tudtam meg, hogy nem szűz,
Ő mondta el vacsora közben.
Evés előtt még úgy néztem rá, mint
egy injekciós-tűre, utána
egy vizeletmintára emlékeztetett
leginkább,
egészen a haláláig.*

*Keze érdes volt, ajka cserzett a szárazságtól
és leejtett a földre egy műanyagpoharat.
A betegápoló közönyével simogattam
kopaszodó fejét, úgy rémlett fel előttem,
mint egy rég elfelejtett szimfónia.
Ekkor szólított utoljára nevemen,
anyám,
emlékekben megkövesült Mária.*

Anyámmal kapcsolatban

*Anyámmal kapcsolatban állt egy férfi.
Ha telefonált, mindig úgy köszönt:
„Szia Tina!” Nem értettem miért.
A kérdezősködés semmit nem ért,
csak annyit tudtam meg, hogy ő Titok.
Kettőnk titka, anyám csak így nevezte.
Ha hívott, rá egy nappal a zsebembe
került mindig egy kis apró, nagyobb
összeg csak akkor járt, ha moziba
küldött anyám. Titok, a férfi,
azon kevés dolog egyike, amit
apám nem tudhat, ez amolyan rend lett,
mint apám egészsége – óvni kellett.*

*Anyám mindig elfoglalta magát.
Mosott, teregetett, s ha este volt,
rendszerint a terasz kormában fürdött,
vagy az utcáról, autók mögé bújva
figyelte, milyen nélküle a ház.
Úgy éreztem, mindig nagyon örül,
ha mozgást észlel – ilyen háborúra
hajlamos vagyok, a függöny mögül
lesem anyámat, és ő nem vesz észre,
ez az egyik kedvenc időöltése.*

*A magányt nem moshattam ki anyámból.
Most tél van. Titok nem hív, biztos sztrájkol.
Nem értek semmit, úgy megzavarodtam
mint a jelenbe ragadt múlt idő.
A filmek nem peregnek olyan gyorsan
s az ég vízében nincsen kékítő.*